

Імёны

«Славянскія акцэнтны» Гросы

Чатыры гады таму гэты юнак трапіў у прадзюсарскі цэнтр «Спамаш», дзе і сёння займаецца пабудовай сольнай кар’еры артыста. А пачынаў ён свой шлях на эстраду яшчэ ў родным Салігорску. Загартоўваў сябе на розных конкурсах, фестывалях. І вось цяпер рыхтуецца да пакарэння новай вяршыні. Аляксей Грос прадставіць нашу краіну на XXV міжнародным конкурсе маладых выканаўцаў эстраднай песні «Віцебск-2016», які пройдзе ў рамках фестывалю «Славянскі базар». Сустрэўшыся са спеваком, мы даведаліся, як ён ацэньвае сваю гатоўнасць, і чым будзе радаваць прыхільнікаў песні.

— Як падрыхтоўка да такога адказнага мерапрыемства адбіваецца на вашым рытме жыцця?

— Я з тых артыстаў, якім не прывыкаць да няспыннага тэмпу ў працы, хоць цяпер ён значна паскорыўся. Пераканаўся ў адным: настойлівая праца заўсёды дае вынік.

У працэсе падрыхтоўкі да «Славянскага базару» са мной працуюць найлепшыя прафесіяналы. З Дзінай Тыцюк мы займаемся тэхнікай маўлення, з Людмілай Куц адточваем вакал. Дзмітрый Забалотны дапамагае ў пытаннях стылю. З Максімам Пугачовым, Віталікам Вячэрскім з гурта «Радыхвалі» мы працавалі над аранжыроўкамі да конкурсных кампазіцый. Леанід Шырын на час конкурсу выступае маім музыкальным прадзюсарам, а курыруе ўсю падрыхтоўку да фестывалю Сяргей Адрыянаў. Таксама кантактуем і з шэрагам іншых людзей. Напрыклад, сустрэліся з Валерыем Дайнекам (ён выконваў выбраную мной песню «Ой, дожджык

ідзе» ў 1978 годзе) і Пятром Ялфімавым (буду выконваць яго рок-баладу «Я хачу»), раіліся, цікавіліся іх думкамі адносна нашага бачання іх песень.

— Чула, вы рыхтуеце цікавую промапрадукцыю ў нацыянальным стылі...

— Памятныя падарункі канкурсантам будуць у выглядзе вышыванак. Нам хочацца, каб у людзей, якія прыедуць у нашу краіну, засталася нешта цёплае на ўспамін аб паездцы. Такія ж майкі мы рыхтуем для сям’і Алы Пугачовай, якая вяртаецца сюды праз 15 гадоў. Менавіта тады на «Славянскім базары» Ала Барысаўна пазнаёмілася з Максімам Галкіным. Таксама для спявачкі ў нас будзе асаблівы падарунак — генеалагічнае дрэва яе роду. Ён у часы царскай Расіі пачаўся з Магілёўскай губерні. Таксама ў нацыянальным стылі будзе і ўніформа для ўсёй маёй каманды.

(Заканчэнне на 8-й стар. «ЧЗ».)

Свой выбар

ТРАПІЦЬ У МАСЦЬ, ці Новае амплуа для каня

Прызнайцеся, хто з нас у маленстве не прыходзіў у захапленне, убачыўшы чарговага ката, сабаку ці іншую жывёнасць? Некаторыя потым звязваюць усё сваё жыццё з жывёламі. У прыклад можна прывесці 29-гадовага навуковага супрацоўніка лабараторыі конегадоўлі, зверагадоўлі і дробнай жывёлагадоўлі Навукова-практычнага цэнтру па жывёлагадоўлі Нацыянальнай акадэміі навук Ганну РУДАК. Дзяўчына з ранняга дзяцінства так любіла коней, што ў рэшце рэшт яны сталі для яе прафесіяй.

— У маленстве разам з сястрой (мы з ёй, дарчы, дваіняты) ездзілі ў Глыбоцкі раён да дзеда, у якога быў уласны конь, — расказвае Ганна. — Пэўна, там усё і пачалося. У выніку разам паступілі ў Віцебскую ветэрынарную акадэмію: я на заатэхніку, а сястра — на ветурача. На чацвёртым курсе ў нас з’явіўся асобны прадмет па конегадоўлі, і я вырашыла, што гэты кірунак цікавіць мяне найбольш. Нават дыплом пісала па беларускім запражным кані — нашай адзінай нацыянальнай пародзе. Тады ж упершыню апынулася ў Жодзіне — прыехала на мясцовую ферму «Зарэчча», дзе разводзяць такіх коней. Менавіта навуковая дзейнасць прыносіла найбольшую асалоду — у мяне былі найлепшыя адзнакі на курсе, таму вырашыла далей рухацца менавіта ў гэтым кірунку.

У ветакадэміі Ганне выдалі накіраванне на вучобу ў магістратуру, а пасля яе заканчэння ў 2011-м яна паступіла ў аспірантуру НПЦ па жывёлагадоўлі Акадэміі навук.

— Галоўнае, чым я займаюся цяпер, — гэта падрыхтоўка дысертаций, — кажа Ганна. — Тэма? Калі казаць проста мовай, вывучаю эфектыўнасць розных племянных падбораў для размнажэння, іх спалучальнасць. Папярэдняя праца была прысвечана атрымання канкурэнтаздольных коней айчынай селекцыі без удзелу імпарту. Рабіць гэта можна рознымі шляхамі, напрыклад, адбіраць тых жарабцоў, якія паказалі найлепшыя вынікі ў спорце, і кабыл, што даюць добрае патомства, а потым скрыжоўваць іх. Перад гэтым ацэньваецца

Фота Надзеі БУЖАН.

генетычная спалучальнасць будучых пар, іх імуналагічная сумяшчальнасць. Лічу, справа гэта вартая, бо калі набываць жывёлу тракенскай або гановарскай пароды з-за мяжы, яна будзе каштаваць 7-8 тысяч долараў, а выведзеная ў Беларусі — 3-4.

Па словах Ганны, айчыныя коні выкарыстоўваюцца пераважна ў сферы спорту і адпачынку. Даволі папулярнай апошнім часам становіцца іпатэрапія — лячэбная верхавая язда. Якраз для яе часта бяруць беларускіх запражных. Па словах Ганны, наша нацыянальная парода мае аптымальны рост (да 160 сантыметраў, на такіх жывёл зручна саджаць дзяцей) і спакойны тэмперамент, што робіць яе ідэальнай для лячэбных працэдур.

(Заканчэнне на 4-й стар. «ЧЗ».)

Цікавы госвед

АД АЛЕІ ЗОРАК ДА ПІКНІКОЎ

Як зрабіць, каб вучань
адчуваў сябе ў школе камфортна

«Кожны дзень прыносіць штосьці новае, так што карыстайся!», «Дамэты рухайся ўпарта, але з розумам! Удачы табе!», «Усмішка — гэта бясплатна!», «Усміхайся часцей! Ва ўсмішцы — багацце чалавека», «Ветлівасць — каштоўны ключ, які адчыняе ўсе дзверы!» — такія аптымістычныя фразы аўтару артыкула давялося пабачыць на дзвярах класных пакояў у школе ў прыгарадзе Варшавы.

УРОКІ БЕЗ ЗВАНКОЎ

— Мы спецыяльна шукаем і размяшчаем выказванні, якія прымуюць дзяцей пры ўваходзе ў клас і ўсміхнуцца, і расслабіцца, і задумацца, — тлумачыць дырэктар пачатковай школы №97 у Пястове Уршула СКШЫПЧАК, якая ладзіць для беларускіх педагогаў экскурсію па навучальнай установе. — Нашу школу можна назваць сучаснай, але з багатай гісторыяй — два гады таму мы адзначалі яе стагадовы юбілей. У школьным музеі захоўваецца арыгінальны штандар, які школа атрымала ў 1933 годзе. Дзякуючы клопатам аднаго з супрацоўнікаў, ён шчасліва перажыў вайну і вярнуўся ў родныя сцены. Тут жа ў музеі можна убачыць і школьную парту (за такімі вучыліся сённяшняе настаўнікі), і апошнюю школьную форму, абавязковае нашэнне якой было адменена ў Польшчы ў 2007 годзе.

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)

На перапынках дзеці сядзяць у калідорах на падлозе: хтосьці ўтыкаецца ў свой смартфон ці планшэт, хтосьці жуе бутэрброд ці проста размаўляе з сябрам...